

и ѿ любими, за тѣхно-то добродѣтельное произволеніе, кое-то къ намъ показаша.

И ако чѣи ни ѣ некое достомздравоздѣланіе задася сравни съ негово-то благодѣтелство, обаче смѣи должны, не само да помнимъ добринныи ти, на нашии тѣ добродѣтели, и да бываеми благодарныи, но и да сѣ трудимы, да намѣримы время, за да ѿмъ стѣориме и мѣи добродѣ.

Никакка друга зана отъ всѣчки тѣ чело-вѣчески заныи ни ѣ посрамна, и поумразна, отъ неразумство то, отъ токѣ неразумство прочее подоба да откѣгваеми както отъ всѣкаго зла.

Ко великии тѣи повѣишныи ти.

Къ великии тѣи отъ насъ спорѣдъ възраста, и наповѣишныи тѣи, спорѣдъ достѣинство-то, должны смѣи да приноскаеми чѣсть, и благого, вѣиство: и да стѣиими прѣдъ тѣхъ окрашенно, и да говоримы съ честнѣиіе, и никакъ да неговоримы прѣдъ тѣхъ дерзновѣнно.

И наипаче, подоба да стѣиими съ чѣсть, и да ѿмъ говоримы съ честнѣиіе, колко-то ѿматъ оправданство, да заповѣдатъ намъ: и еште подоба да ѿмъ сѣи покорѣваеми, и да совершаеми усѣрдно, колко-то намъ повѣлаватъ.